

26 november 2013: ilja

Vandaag gaan we luang prabang weer verlaten, deze keer niet met pijn in het hart. We vinden deze plaats erg toeristisch en kijken uit naar onze volgende bestemming. Muang ngoi is een lokale rivierplaats waar je maar beperkte tijd elektriciteit hebt per dag, waar wifi niet bestaat en telefoonsignaal niet of nauwelijks te ontvangen is. We gaan dus even een paar dag van de aardbodem af. Ouders zijn geïnformeerd hierover dus voorlopig even geen bericht van ons. In deze tijd van facebook, whatsapp, e-mail en smartphones dus best even uniek. We worden om half negen opgehaald met een minivan bij ons guesthouse en zeggen de Zwitsers gedag, wie weet komen we elkaar nog wel tegen in vietnam. We stappen voorin de minivan omdat het al helemaal vol zit. We zitten nog geen minuut in de bus of er wordt vanachter geschreeuwd dat de airco aanmoet. De buschauffeur negeert de man en nu begint hij nog harder te schreeuwen en te dreigen met aanklagen en klacht indienen bij de maatschappij etc. De chauffeur kijkt mij aan en zegt dat we maar een klein stukje moeten rijden naar het busstation. Er komt weer een hoop gepruttel van de achterbank en achter ons zitten nederlanders die concluderen dat de man wellicht aan claustrofobie lijdt en daarom zo doet. Nog geen vijf minuten later arriveren we op een busstation waar we over moeten stappen. Jammer genoeg gaan we niet met de nederlanders in een bus maar stappen we met 4 anderen in. Wat blijkt..... De schreeuwlelijk zit ook bij ons. Wat een lol! We zitten samen met 2 aziaten en 2 amerikanen in een 12 persoons bus, lekker ruim dus, denken we. We gaan op de achterbank zitten en nemen 3 plekken in beslag. Zodra we wegrijden begint de man weer te schreeuwen dat de airco aan moet. Iedereen had de raampjes lekker openstaan en meneer dirigeert iedereen ertoe om de ramen te sluiten en de airco aan te zetten. Uit zijn gesprek met de andere amerikaan blijkt dat deze schreeuwlelijk uit New York komt. Hij zegt tegen de chauffeur, je hebt toch een jas aan, doe de airco aan en zet de ramen dicht, ik heb er namelijk voor betaald! Uiteindelijk doet iedereen de ramen dicht en wordt de airco aangezet. De airco wordt vol aangezet en wij zitten te rillen van de kou. Dan gaan we de berg op en wordt de airco uitgezet om de bus naar boven te rijden en energie te sparen, hetzelfde liedje weer met de man. Ik zit ondertussen mezelf zo te irriteren aan de man dat ik besluit hem op z'n nummer te zetten. Ik vertel hem de airco laag te zetten, dat ik net zoveel heb betaald als hij en dat het geen reden is als je amerikaan bent en zo groot om je zo te gedragen. Hij kijkt verbaasd om naar remco en zegt dat er geen reden is om hem amerikaan te noemen alleen omdat ie engels spreekt. Nou meneertje je zat net zelf op te scheppen dat je uit new york komt, of ben je dat alweer vergeten! We bereiken in ieder geval dat ie z'n kop houdt de rest van de rit en dat de airco lager wordt gezet. Wat een gefrustreerd mannetje zeg! We chauffeur rijdt lekker door en met 3 uur bereiken we nongkiew, de overstapplaats voor de boot. Inmiddels zijn we erachter dat 1 van de Aziatische jongens bij de grote Amerikaan hoort en vragen ons af wat voor soort relatie die 2 hebben. Helaas gaan ze ook naar muang Ngoi en zitten we nog even met hem opgescheept. We moeten een kleine overstap maken van het busstation naar de pier in een tuktuk, iets waarvoor we 5000 kip pp voor moeten betalen, lang leve de monopolie hier. De amerikaan maakt fotos van de minibus en loopt alweer te schreeuwen dat we op tijd bij de pier moeten zijn anders gaat ie de tuktuk chauffeur aanklagen. Hij gaat ook heel demonstratief vooraan in de tuktuk zitten om er straks

als eerste uit te kunnen, en dat terwijl dus iedereen met grote tassen bijna over hem heen moet klimmen om in te kunnen stappen. Als we bij de pier aankomen kunnen we nog geen tickets kopen, de boot gaat om 02.00 uur en het is pas 12.30 uur. We besluiten even in een restaurant wat te gaan eten. Even later komen de Nederlanders ook aan in een andere bus en komen ze gezellig aan onze tafel zitten. Het is een ouder echtpaar dat vroeger veel gereisd heeft en het is best gezellig zo. De Amerikaan zit heel demonstratief bij de pier om straks als eerste te kunnen instappen, zijn Aziatische vriendje zal straks de tickets wel moeten kopen denk ik. Om 14.00 arriveert de longtailboot en kunnen we instappen, helaas zijn er teveel toeristen om in de boot te kunnen en moeten er wel 3 boten gecharterd worden. Wie zat er als eerste in de boot? Je raadt het al de Amerikaan! Wij stappen als laatste in zijn boot in. Nu vertrekken de andere 2 boten eerder en betreft zijn gezicht. We genieten van het boottochtje dat een uur duurt. Mooie karstgebergten, zandbanken, groen en af en toe een dorpje. We komen aan in de middle of nowhere. We moeten eerst uit stappen en dan wordt onze bagage uitgeladen. Nu hebben we mazzel, omdat we als laatsten instapten komt onze bagage als eerste eruit. We lopen de trap op en worden opgevangen door een aardige dame die ons haar laatste bungalow aanbiedt. We zeggen mee te lopen en kijken wel of het wat is. Kosten 80.000 kip per nacht. We hebben geluk zegt ze, een paar maanden geleden is er elektriciteit in het dorp aangelegd en nu hebben we 24 uur per dag stroom, en dus ook een warme douche. Wow, daar hadden we niet op gerekend. Bij aankomst bij de bungalows staan er een paar Taiwanese te wachten, mevrouw zegt dat ze de bungalow al aan ons heeft beloofd en laat hem ons zien. Even na ons arriveert ook de Amerikaan. De bungalow is basic maar ziet er verder goed uit dus we zeggen toe er te willen blijven. Iedereen die wacht moet dus afdruipen. Wat een mazzel hebben we toch gehad met deze mevrouw. De bungalow ligt een een grote tuin samen met 5 andere houten bungalowtjes en kijkt uit over de rivier en het gebergte. Het is er erg rustig en de eigenaren zijn erg vriendelijk, spreken een klein beetje engels. Een schot in de roos dus! Wat blijkt na een tijdje..... Stinkie, de welriekende Fransman uit de eerdere busrit zit hier ook! Hij zat in 1 van de boten die eerder vertrok en heeft zijn intrede gedaan in 2 bungalows verderop. Wat een toeval weer!